

Kızıl Yankı

– Mikail Dede · 19 Eylül 2016

Bir şairin
ruhunun
derinliklerinden
bahsedin
veya
unutulmuşların

sözlerinden

zamanın puslu denizi
içinde sessizleşen
bir şairin
nemli gözlerinden
bahsedin
bir felâket çanından

başkası ulaşmıyor
kulaklarına
karanlık bir ülkenin
konuğu olduğu
günlerden kalma
bir sağırlık
ve gelecekteki
kızıl toprakların
kabuslarıyla
yanan coşkulu
yüreğinden
bahsedin
o hüzünlerin
efendisi
hayat cimrice

davranarak
sonunda

karlı çıktı
bir şairin düşüşü
şimdi haykırın siz
yada
izleyelim
Ay'ın
solgun ışığını altında
Pierre Loti tepesinde
istanbul kentinin
beton duvarlarını

yada
demirlemiş
dilsiz vapurları
dizilin sıra, sıra
art arda
kızıl bayrak gibi
haykırın ve söyleyin

geleceğin tüm
yazılmamış kanunlarını

hadi
kızıl şarkılar söyleyin
yumruklar havaya
– ve ağaçlar kesilmesin
kızıl melodiler eşliğinde
yıkın, yakın sokakları
gazze'de çocuklar
solarken

küfürler sıralayın
suriye alev alev yanarken
ağaçlar kesilmesin
sonra
suratına vurun, vurun
tekmeleyin, durmayın
yetim bir şair
“barış”

– özlemini haykırmazın

vurun

vurun

durmayın

o şair özlemlerle

anmasın bir daha

Al bayrağın adını

hadi

yüzler örtülsün

yumruklar havaya

molotof kokteyli

hazırlansın

kutlu Marx'ın

o soylu efendinin

ve kızıl zafer şarkısı

gürlesin alaca

gecelerde

– ve ağaçlar kesilmesin

somali'de çocuklar

açlıktan ölürken

Suskun//